

Zpravodaj

SOKOLA PRAŽSKÉHO

vzdelavatele@sokolprazsky.cz

www.sokolprazsky.cz/o-nas/zpravodaj

V nový život

Text Petra Kříčky k pochodu, věnovanému Josefem Sukem Sokolu v roce 1919

Šleh' plamen jasný od Blaníka.
Do lesa tmavého, do pole tichého kol Blaníka;
do pole širého, do kraje milého kol Blaníka.
||: Šlehla vatra, zaplála dokola, probudila mladého sokola.
Svět! Svět! Svět, vatro svět, jasně svět do niv, do pole!
Čas nastal ted', ruče vzleť, mladý sokole!
Vleť! Vzleť! Vzleť!
Vzlét sokol jasný od Blaníka...

||:Do lesů, do plání zaléhá volání sokolíka.
Do kraje širého, do srdce každého bojovníka. :||

Slyš! Polnice zní!
Nuž vzhůru dítky národa!
Sem všichni v tábor náš,
kdo vlasti je věrná stráž!
Jen vás más, syny své, jenom vás naše máti rodná zem;
ochránit matku svou synu je cti a lásky příkazem.
||: V boj, v boj, za ni v boj, hurá, hurá,
v boj, vzhůru, hejno sokolí! :||

V boj, národe můj,...
ať pravda Páně vítězí,
ať hvězdou věků v dál
z Čech plá lidstvu Ideál.
Zaň zmíral mistr Jan, trpěl Amos a bil se Masaryk.
Plápol pravdy té znovu váš nechať zapaluje Šik!
||: V boj, v boj, za ni v boj, hurá, hurá,
v boj, vzhůru, hejno sokolí! :||

Vzlét sokol jasný od Blaníka.
Do lesů, do plání zaléhá volání sokolíka.
Do kraje rodného, do srdce každého bojovníka.
Šírá pole tichá kol dokola probudil hlas mladého sokola.
Leť! Leť! Nes, nes tu zvěst do všech měst, do vsí, do pole,
vzbuď celou zem, dones všem, jasný sokole,
všem! všem! všem!
vzkaz věrné stráže od Blaníka.
Do kraje rodného, do srdce každého bojovníka
do kraje rodného, do srdce každého
do srdce každého bojovníka.
Nes, nes tu zvěst do všech měst, do vsí, do pole,
vzbuď celou zem, hlásej všem, hlásej všem:

Slyš, polnice zní,
nuž vzhůru, všichni k nám, k nám, k nám,
v tábor náš!
Planou ohně, hoří vatra, hučí Šumava i Tatry:
V boj! v boj! v boj! v boj! v boj!
jménem Páně!

VÝBĚR Z OBSAHU ČÍSLA

Sletová historie

Než půjdete do Edenu

Hlasy dorostu

Tentokrát s Mirkem Hnilíčkovou

Vzpomínka

Na Albinu Bedrničkovou

Nácviky skladeb vrcholí

Médové i větší děti cvičí o sto šest

Čarodějnický rej

Dětská zábava na hodině

Mužská China Tour

*Mezinárodní turnaj v basketbalu
spojený s cestou po Číně*

Kašpárek ve Slovinsku

Na mezinárodním festivalu

Egerweg

Vodácká turistika od pramenů

Historie všesokolských sletů

Připomeňme si běh času před sletovými zážitky

I. slet 1882 se konal 18. června na Střeleckém ostrově v Praze, kde cvičilo 700 mužů pod vedením náčelníka dr. Miroslava Tyrše. V průvodu pochodovalo 1572 krojovaných sokolů s 57 prapory, nadšeně pozdravovaných vlasteneckými Pražany.

II. slet 1891 se uskutečnil v Královské oboře během Jubilejní výstavy. Přes 2400 cvičenců předvedlo prostná a různé závody před 7000 diváky, Prahou pochodovalo více než 5000 členů včetně přátelských delegací z ciziny.

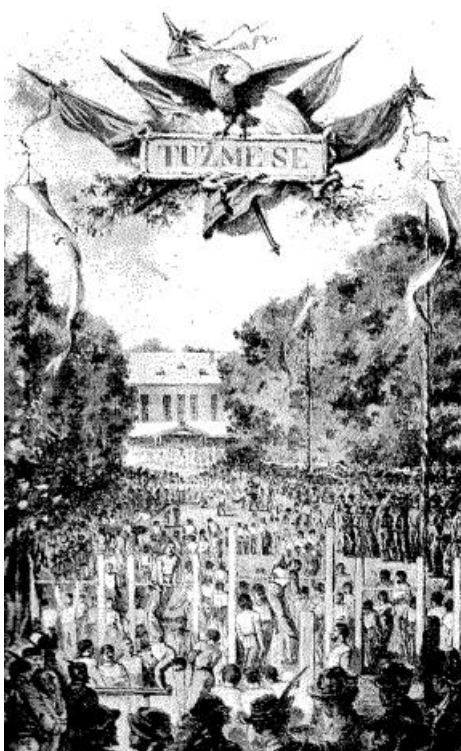
III. slet 1895 proběhl v době Národopisné výstavy československé a konal se poprvé na letenské pláni. Mezi 5000 cvičenci byl též dorost a jízda, závodů a průvodu se zúčastnili i zahraniční hosté. Program sledovalo již přes 30 000 diváků.

IV. slet 1901 přinesl kromě cvičení mužů a dorostenců též vystoupení 876 žen s kuželi. Soutěží se zúčastnili i borci z Vídně, Francie, Polska a Slovinska. Na sletovou výstavu zval plakát Mikoláše Alše, průvod 11 000 sokolů končil holdem městu Praze na Staroměstském náměstí.

V. slet 1907 byl prvním „velkým“ sletem a trval čtyři týdny. Vystoupila i školní mládež a ženy v moravských krojích. K tělocvičným závodům ČOS a EUG se sešlo 194 družstev z českých zemí i ze zahraničí. Poprvé byla uvedena sletová scéna „Šachový turnaj“, zobrazující vítězství husitů nad Zikmundem. Na Vltavě uspořádali regatu s ohňostrojem. Průvodu se zúčastnilo přes 12 tisíc členů a sokolská jízda.

VI. slet 1912 byl společnou akcí Svazu Slovanské sokolstvo a trval pět týdnů. Cvičilo a závodilo přes 30 000 sokolů, diváků přišlo desetkrát tolik. Vystoupili i cvičenci z Ameriky, z Francie a ze slovanských zemí. Scéna „Marathon“ s 1500 účastníky byla holdem antice i povzbuzením národa.

VII. slet 1920 se konal jako poslední na letenské pláni. Vystřídalo se zde přes 100 000 cvičenců, které sle-

A. Liebscher, I. slet na Střeleckém ostrově

dovalo přes 500 000 diváků, přítomen byl i prezident Masaryk. Poprvé se konaly středoškolské hry a vystoupila i nová čs. armáda. Oslavou vzniku republiky se stala scéna „Stavba sochy svobody“. V průvodech prošlo Prahou 78 000 sokolů. Zásobování sletu „nakrmilo“ celou vyhladovělou metropoli. Poprvé zazněl pochod Josefa Suka „V nový život“.

VIII. slet 1926 se konal již na Strahově. Přijelo 140 tisíc cvičenců, které shlédlo na 800 tisíc diváků. Ve třech průvodech pochodovalo přes 80 000 sokolů. Gymnastických závodů ČOS a Svazu Slovanské sokolstvo se zúčastnilo 200 družstev. V novém sídle ČOS Tyršově domě otevřeli sokolské muzeum a odhalili Tyršovu sochu. T. G. Masaryk věnoval sokolstvu vlajku. Ke sletové scéně „Kde domov můj“ přispěli přední čeští umělci.

IX. slet 1932 se stal oslavou 100. výročí narození dr. M.

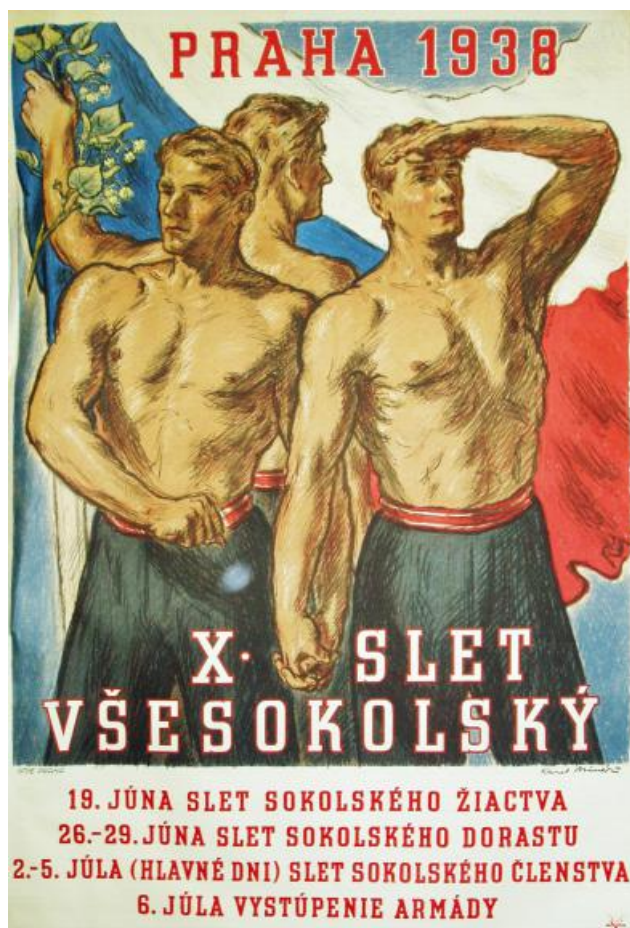
Tyrše, sletová scéna měla název „Tyršův sen“. Uskutečnil se roze-stavný běh z devíti míst vlasti, zimní sletové hry, středoškolské hry, obecný závod slovanského sokolstva, četné kulturní programy, sportovní a osvětové soutěže. Cvičenců přijelo 190 tisíc, diváků přes milion, konaly se tři průvody se 100 000 účastníky. Sletový plakát vytvořil Max Švabinský.

X. slet 1938 se konal v době fašistické hrozby. Slavná prostná „Přísaha republiky“ cvičilo 30 000 mužů najednou, stejný počet žen předvedl originální rej jako první „velkou choreografií“. Všechny průvody vyzněly manifestačně. Prezident Beneš daroval Sokolu prapor (na nějž připjal později Válečný kříž). Cvičilo na 350 000 účastníků, diváků přišlo přes dva miliony. Slet se stal povzbuzením národa před mnichovskými událostmi.

XI. slet 1948 připravovaný hned po válce se uskutečnil až po únorovém puči komunistů. Prostná mužů „Věrní zůstaneme“ vzpomněla sokolů umučených za války, moderní sklad-

VI. slet s holdem antice

X. slet byl demonstrací odporu k fašismu

bu s kuželi musely promoklé ženy pro úspěch opakovat. Ojedinelé bylo i vystoupení 2500 táborníků. Počet cvičenců překonal půl milionu. Během průvodů dorostu i členstva došlo k demonstracím proti režimu a prezidentu Gottwaldovi. Po sletu bylo komunistickými akčními výbory vyloučeno ze Sokola a existenčně postiženo přes 11 000 členů.

XII. slet 1994 se konal po 46 letech přestávce. Na Strahově vystoupilo asi 23 000 cvičenců, z toho 1800 ze zahraničí. Proběhly sportovní soutěže, kulturní a společenské akce, dojemné bylo setkání zahraničních sokolů na představení Prodané nevěsty v Národním divadle. Na tribunu přišel i prezident Václav Havel. V úvodu vystoupení se ozvaly pražské zvony a Sukův pochod V nový život. Menšímu počtu cvičenců ve skladbách se zajímavě přizpůsobila velkoplošná choreografie. Slet byl důkazem, že Sokol opět žije.

XIII. slet 2000 byl součástí Národních dnů sportu a kultury v akci Praha – evropské město kultury 2000. Předcházely mu župní slety na

35 místech republiky, 13 sletových vrcholů zdolali turisté, dále se uskutečnily sportovní soutěže, přehlídka kulturních souborů, výstavy, mezinárodní konference o Sportu pro všechny. Na stadionu E. Rošického předvedli 12 společných skladeb cvičenci všech věkových kategorií ČOS, ČASPV a Sokola na Slovensku. Úspěch měl Národní sletový večer s vystoupením menších skupin. Celkem si na Strahově zacvičilo 25 000 cvičenců, z toho 800 sokolů ze zahraničí (z Ameriky, Evropy, Austrálie). Průvod Prahou byl stejně početný.

XIV. slet 2006 se konal začátkem července na strahovském Stadionu Evžena Rošického. Na Strahově se ve dvou programech představilo 16 hromadných skladeb, v nichž cvičilo 15 000 cvičenců z České obce Sokolské (ČOS), celkově cvičilo zhruba 20 000 účastníků sletu. Slavnostní zahájení XIV. všesokolského sletu bylo spojené s programem Sokol Gala 1. července.

Součástí sletu byla i řada dalších akcí, které se konaly v měsících předcházejících samotnému sletu – Sletová štafeta, která proběhla na podzim 2005, dále se konala sletová Expedice kameny na místa, z nichž byly v roce 1923 přineseny základní kameny pro stavbu Tyršova domu v Praze (Expedice přinesla nové kameny, které byly vloženy do venkovní zdi tělocvičny vedle původních základních kamenů), konala se řada turistických výletů.

XV. slet 2012 se konal v Praze Vršovcích v Synot Tip Aréně v prvních červencových dnech. Poprvé se zahajovací vystoupení konalo v pozdních večerních hodinách po projevech starostky ČOS Hany Moučkové a ministra obrany Alexandra Vondry. Ve skladbě Chlapáci III pro muže také zazněly motivy Pecháčkovy Přísahy republice – skladby z roku 1938, při níž cvičilo při X. všesokolském sletu současně přes 30 000 sokolů. Následující den odpoledne byly představeny další skladby a celý slet ukončen. Na slet přispěla dvěma skladbami Česká asociace sportu pro všechny a dvě samostatné obtížné skladby předvedli gymnasté dánské tělovýchovné akademie.

Podobně jako v předchozích letech byly součástí sletu další sportovní a kulturní akce v Praze.

Podle internetových zdrojů

Po XI. sletu začali komunisté členství v Sokole postihovat

Cvičili jsme na Oblastním sletu v Brandýse n. L.

Aktuálně zařazujeme pár obrázků s informacemi z 27. 5. 2018

Oblastní slet pořádala župa Barákova ve spolupráci s župou Jana Podlipného, Pražskou Scheinerovou a Podbělohorskou (Pražským trojžupím).

Ve 13 hodin vyšel průvod sokolů v krojích s prapory. Byl to krásný pohled, protože některé prapory nesli mladí sokolové, historické kroje jim moc slušely a oni si toho byli vědomi. Průvod se zastavil u pomníku padlých a umučených sokolů a také u pomníku TGM, kde byly položeny květiny.

Se skladbou Cesta (nad textem) jsme nastoupily po mažoretkách. Na oblastních sletech se většinou upravuje choreografie skladby, aby vyzněla co nejlépe s menším počtem cvičenců. Vše se povedlo, i když nějaké chybičky se vyskytly, ale do sletu se jistě podaří secvičit skladbu bez chyb. Máme na to ještě celý měsíc, držte nám palce!

Nácvik sletové skladby Ženobraní (nad textem) se zdárně dostal až do konce skladby, ale zdaleka není hotovo, budeme pokračovat až do sletu na stadionu v Edenu, protože je stále co zlepšovat. Při vystoupení na oblastním sletu v Brandýse nad Labem jsme si skladbu zacvičily před publikem a zjistily, že máme každá své slabé místo v orientaci i v paměti.

Dle mého názoru je to jedna z nejtěžších skladeb, které se v posledních letech na slet nacvičovaly. Hluboce smekám před těmi „dříve narozenými“, jak to zvládají fyzicky, orientačně, ale i paměťově. Každá cvičenka má ve skladbě svou úlohu, takže se nedá „opisovat“ a během celé skladby je mnoho přesunů i o několik značek a stále se měnící valčíkový krok s lašskou polkou a různými druhy poskoků.

Z dojmů našich cvičenek Renaty Plzákové a Evy Barešové

Tentokrát s Miroslavem Hniličkou

Koncem první dekády měsíce května přibyl Sokolu Pražskému další devadesátiletý jubilant, kterým je bratr Mirek Hnilička. Na obrázku, který jste viděli již ve druhém čísle Zpravodaje, je Mirek zachycen se sestrou Dádou Evaldovou, o níž jsme právě tehdy psali. Společně s Dádou jsme s nimi také v březnu probrali kapitoly jejich životů. O tom Dádině jsme psali minule, nyní je řada na Mirkovi.

Bratr Mirek Hnilička začal poznávat sokolský náhled na svět coby šestiletý žáček v roce 1934. Bydlel na rohu Sokolské a Tyršovy ulice, neměl to tedy do sokolovny ani na venkovní cvičiště do Kateřinské daleko. Byl živým dítětem, mimo cvičení a sportování v Sokole trávil s kamarády spoustu času venku a nevyhýbal se žádné formě soupeření. Ať už to bylo soupeření sportovní na atletickém stadionu nebo třeba klučičí bitvy s chlapci z jiných čtvrtí, zejména z Nuslí. Dalším místem, kde mohl vybijet energii a rád tak činil, byla trampská osada Ztracená stopa u Čerčan, kde měla Mirkova rodina chaloupku. V sokolském životě se s vrstevníky účastnil nácviku na Všesokolský slet v roce 1938, na kterém pak i vystoupil. Zajímavostí je, že

jejich cvičitelem byl bratr Pleskač, otec bývalého starosty Sokola Pražského. Bohužel pak přišla okupace a Sokol na čas nuceně přestal naplňovat Mirkův čas. Ještě že mu k pohybovému vyžití zbyla Ztracená stopa se svými turnaji, například ve volejbale.

Jako sedmnáctiletý se Mirek zúčastnil Pražského povstání, stavěl barikády, ale protože německé vojáky zvládli Vlasovci na Pankráci, tak se u jejich barikády nebojovalo. Po válce a obnovení Sokola se stal dorosteneckým cvičitelem a účastnil se nácviku i vystoupení na XI. Všesokolském sletu v roce 1948. Jenže opět následovalo přerušení sokolské činnosti.

V roce 1949 se přestěhoval do Lahovic, kde se zapojil do sportovní činnosti, ale jen v rámci sjednocené tělovýchovy. V padesátých letech absolvoval dva roky vojny za Čepičky, v roce 1958 byl mezi 55 000 úředníky, které komunisté „zapojili“ do výroby. V roce 1962 nastoupil do Radotínských cementáren, kde od roku 1973 působil jako ekonomický ředitel. Po roce 1989 byl vyžádán nejprve na Ministerstvo stavebnictví a po rozdělení republiky na Ministerstvo průmyslu a obchodu, kde působil až do roku 2006.

Po obnovení činnosti Sokola v roce 1989 se vrátil pod křídla Sokola Pražského, dokonce dva roky byl členem výboru. Až do roku 2014 byl cvičitelem oddílu všestrannosti, se kterým se i na posledním sletu 2012 zapojil do nácviku Chlapáků a Věrné gardy. Bohužel další cvičení už mu není povoleno stavem tělesné schránky. Ale mezi kluky rád občas zajde.

V životě Mirek načerpal mnoho zkušeností, ve sportu i tělovýchově hodně pracoval, a tak spatřuje hlavní a nejdůležitější roli Sokola v obecné tělovýchově, kterou by měl zprostředkovávat co nejširší veřejnosti. Sportu, zejména vrcholovému ať se věnují jiní. A přes společné pohybování se by měl Sokol sbližovat národ, pomocí toho vychovávat mládež k úctě k sobě, k druhému a přes sounáležitost k Sokolu se dostat až k lásce k vlasti. A díky tomu všemu se Sokolu jistě bude dařit i získávat tradici odpovídající postavení a konkurenceschopnost ve společnosti. Vždycky je to však podmíněno tím, že Sokol musí reprezentovat lidi, kteří zmíněné naplňují především sami svým příkladem, tak jako Mirek.

redakce

Zvládli jsme to!

Na jaře letošního roku se nám podařilo splnit finanční podmínky pro adopci tučňáka Humboldtova a tak opět - jako v mnoha minulých letech - je pro rok

2018 v trojské ZOO jeden z nich „členem“ Sokola Pražského. Tradici nehodláme porušit a proto se těšíme na Vaše příspěvky pro tučňáka příštího roku.

Jitka Křepelková

PROSBA

Tučňák Humboldtův

přispívat můžete celý rok!

Vzpomínka na Albínu Bedrníčkovou

V březnu odešla navždy z našich řad sestra Albína Bedrníčková, dlouholetá cvičitelka Sokola Pražského.

Jak na ni vzpomínám? Jedna z prvních vzpomínek na ni jako na vedoucí několika zimních táborů v Horním Polubném, kdy s Růženou Blandovou, Lolou Voříškovou a Evou Ottovou připravovaly týdenní lyžařský pobyt pro děti. V létě se jezdilo na Želivku, od září do června jsme chodili do tělocvičny v Žitné ulici a cvičili v prostorách, které pro svá cvičení sokolové v roce 1863 postavili. Tehdy se ovšem říkalo Pragovka.

Po uzavření letního cvičiště v Kateřinské a v době velké rekonstrukce sokolovny, spojené s přístavbou míčové haly společně s celým cvičitelským sborem cestovala Albína po několika pražských tělocvičnách, dokud se nebylo možné vrátit zpět do tělocvičny v Žitné ulici. Bylo to pro všechny

náročné období. Po návratu se pokračovalo ve cvičení ve stejném duchu až do roku 1989.

Po sametové revoluci se zúčastnila Albína spolu s Růženou ustavujícího sjezdu k znovuoobnovení Sokola, stejně jako v roce 1969, s tím rozdílem, že se tentokrát obnovení sokola podařilo.

V té době se připravoval XII. všesokolský slet a Alba vedla nácvik skladby starších žákyň na vystoupení v roce 1994 na strahovském stadionu s bílými kroužky. S ženami nacvičovala skladbu se švihadly a kužely. I přes poměrně krátký termín na nácvik sletových skladeb se vše povedlo. V průběhu dalších let Albína cvičila starší žákyň a ve cvičení žen nacvičovala různé skladby.

Například v roce 2000 nacvičovala skladbu s praporci a později skladbu „Můj domov“. Na další slet v roce 2006 nacvičovala spolu s Alicí skladbu „Léto“. V dalších letech pro Liberec Mozartovu „Malou hezkou chvilku“. Na minulém sletu v roce 2012 nacvičovala „Českou suitu“.

Zapojila se i do cvičení rodičů a dětí. S nimi nacvičila sletovou skladbu „Korálky“. Podílela se na mnoha vystoupeních na šibřinky. Také se zúčastnila několika týdenních zimních ozdravných pobytů pro rodiče a děti nejdříve na Zvonici a později na Šumavě.

Za svou činnost v sokole dostala tato ocenění:

ČOS udělila 25. 11. 2016 sestře Albíně Bedrníčkové bronzovou medaili jako uznání za obětavou činnost ve prospěch sokolského hnutí a Pražská župa Scheinerova jí udělila medaili za zásluhy o XV. všesokolský slet.

Dokud jí zdraví dovolilo, účastnila se pravidelného cvičení v Sokole, cvičila v oddíle rodičů a dětí, docházela na schůzky cvičitelského sboru, na šibřinky i na Kryšpán.

Prosím vzpomeňte na ní na takovou, jakou jsme ji znaly: vždy pracovitou, aktivní, přísnou k sobě i ostatním, obětavou a vždy ochotnou pomáhat.

Eva Barešová

Nácvik sletové skladby pro děti školního věku

„Děti, to je věc“

Krásnou, hravou a veselou skladbu pro děti školou povinně nacvičují společnými silami cvičitelky Lenka Karhanová a Blanka Lochmanová. Hudba je od prima autorů pana Svěráka a Uhlíře. Autorkami skladby jsou Jany Rosáková a Vlčková.

Holčičky a kluci cvičí s duhovou žíněnkou a míči.

A zde jsou postřehy dětí na otázku, jak se jim jejich skladba líbí?

Míša – Líbí, je dobrá.

Kristýna – Je hezká.

Adélka – Líbí se mi, líbí.

Markétka – usmívá se.

Anička – Líbí se mi, jak to děláme, rozcvička se mi nelíbí.

Prokop – Je to takové cvičení.

Domísek – To cvičení se mi líbí.

Kuba – No nelíbí... (ale Kuba si při

cvičení zpívá spolu s hudbou, pozn. autora).

Johanka – usmívá se.

Tereza (13 let) – Je hezká, jsou to písničky, které jsem poslouchala, když jsem byla malá.

Máťa – Nevím, ale budu rád, když se naučím hvězdu. (prvek ve skladbě, pozn. autora).

Júlinka – Líbí, úplně všechno.

Ať se cvičencům a cvičitelkám daří!

Věrný divák

Méd'ové

nacvičují ve středu

Nácvik sletové skladby pro děti a rodiče pokračuje! Každou středu děti potkávají svého plyšového zářivě oranžového medvěda. Aby si každý poznal toho „svého“, tak jsme každému dali nějakou malou náušničku na ouško.

Nácvik probíhá na chodbě před basketbalovou halou, na bílém, tvrdém a studeném mramoru...

Akustika je hrůzostrašná, dětské brebentění a pokyny rodičů a do toho hlas cvičitelky je nad pevné nervy. Ale v momentě, když se naše parta dostane do tělocvičny, na parkety, pustíme si ony 4 písničky o medvědech... je vidět, že všichni do nácviku

dáváme hodně. Rázem cvičíme do hudby, děti běží, kam mají. Rodiče „přeperou“ plyšáka a vědí, co s ním... Jednou se s ním s dětmi honíme, nebo se s ním mazlíme, z medvědu si uděláme houpačku, překážkovou dráhu nebo polštářek.

V červenci v Edenu vám všem ukážeme, co jsme se naučili.

Markéta Stluková

Čarodějnický rej

Se odehrál v hodině rodičů a dětí

Rok utekl jako voda a máme tu to naše čarodějné rejdní. A co se stalo za ten rok u nás v čarodějné kuchyni nového? Pořídili jsme si novou chaloupku na níž perníky drží dobře.

Sportovní výkony našich čarodějnic a čarodějů byly vynikající. Skočit na koně,

podlézt ho a hodit přes něj košťátko. Uvařit čarodějny lektvar, zamíchat čarodějnou polévku, prolétnout na koštěti slalom. Poskákat a neztratit při tom klobouk podle poslední čarodějné módy. Prolézt tajným tunelem a neztratit se.

A závěrem jsme si zarecitovali pohádku o Jeníčkovi a Mařence a o té chaloupce.

Kdo hrdinně prolezl temnou chaloupkou, tak si za odměnu ten perníček mohl utrhnout.

Věřím, že jsme si to všichni zúčastnění moc a moc užili, diváctva na galerii bylo dostatečné.

Markéta Stluková

Muži na cestě po Číně od 7. do 19. května 2018

Basketbalové družstvo mužů hrálo na Čínské Tour

Na turnaji jsme se střetli se zajímavými družstvy z celého světa a trochu procestovali známé pamětihodnosti Číny. Sportovní zkušenosti se pokusíme využít v příští sezóně 1. ligy mužů.

V pondělí 7. května kolem půl jedenácté jsme vyrazili směr Čína. Mezipřistání v Helsinkách s tříhodinovým čekáním bylo dlouhé, ale oproti celkovému času cesty malicherné. Následný let do Pekingu trval osm hodin. Následoval přesun na vnitrostátní letiště a přelet do Si-ningu. Dvouhodinový let utíkal velmi pomalu, ale stále to nebylo vše. Konečná destinace se nacházela ještě dvě a půl hodiny autobusem ze Si-ningu do městečka/vesnice Xun-hua, kde všichni únavou zmožení zapadli na pokoje před prvním večerním tréninkem v místě turnaje.

Na první trénink nás odvezl autobus s českou vlajkou. Nikdo z nás nevěděl, o co jde. Až během turnaje jsme zjistili, že se jedná o slavnosti celého kraje, lidé nepracují a všichni se soustředí na basketbalový turnaj, kde bylo na každý zápas přes 3 tisíce lidí! Kromě nás se turnaje účastnil li-

tevský výběr univerzity z Kaunasu, španělský tým postupující ze 3. do 2. španělské ligy, ruský Jekaterinburg, americký výběr z univerzit D1 a D2 a domácí družstvo Číny.

Do turnaje jsme vstoupili soubojem s domácími. Bylo to velmi vyrovnané utkání, ale někteří z nás i druhý den po přeletu stále bojovali s časovým posunem. Naše střelecká impotence se projevila

v plné výši a domácí po trefách z dlouhé vzdálenosti k radosti všech diváků zvítězili rozdílem 10-ti bodů. Po utkání proběhla autogramiáda, focení a další.

Další den jsme se střetli s litevským Atletasem. Až do 25. minuty jsme se drželi. Pak se projevila vysoká kvalita litevců a přišla další prohra, tentokrát o 22 bodů. Vcelku zaslouženě. Nicméně jsme si předvedenou hrou a velkou bojovností vysloužili obrovský potlesk po utkání. Po utkání jsme šli na krátkou procházku městečkem, kdy na nás opět čekaly děti po škole, aby se s námi fotily na každém rohu a nechali si podepsat i tašku do školy!

Třetí den turnaje jsme hráli se španělským výběrem. Dopolední trénink - lehká střelba a trochu taktiky nepomohla. Španělé nás rozebrali doslova na součástky. Nefungovalo nic. Hráli si s námi jako kočka s myší. Náladu jsme si zlepšili pogama (místní dětská zábava) a dobrým jídlem na hotelovém rautu.

V sobotu ve čtvrtý den turnaje jsme vyzvali americký výběr. Souboj neporažených měl konečně dobrý konec. Individuálně byli američané lepší, ale my jsme

předvedli velmi slušný týmový výkon a soupeře přehráli 69 : 63.

Poslední utkání turnaje znamenalo souboj s ruským Jekatěrinburgem, který by v případě vítězství s námi vyhrál celý turnaj. I se tak stalo. Už poločas rozhodl. Nebyli jsme schopni ničeho. Skóre 40 : 15 mluví za vše. Jenže druhý poločas jsme odehráli skvěle. Velká míra podcenění z ruské a velká míra odčinění ostudy z naší strany. Konečné skóre 71 : 63 ve prospěch rusů uzavíral Honza Štěpánek střelou přes celé hřiště. I díky tomu jsme od diváků dostali dar v podobě obřího potlesku za předvedenou hru a mistrovský kousek Dalmoše :-).

Tím turnaj skončil. Proběhlo předání cen a na hotelu společně zakončení turnaje. Den po turnaji nás pořadatelé odvezli do národního parku Ťiou-čaj-kou ve výšce 4000 metrů n. m. Obří zásobárna

pitné vody pro celé území, sníh ve stínu a ledový vodopád. To vše jsme si mohli prohlédnout. Až na ten výšlap nahoru... Naštěstí byl následující den úplně volný.

Ve středu 16. května pokračovala poznávací cesta Číny. Přesunuli jsme se do Si-ningu, mnohem většího města. Navštívili jsme místní trhy, obchodní domy a pár památek na vršku, z kterého byl perfektní výhled na celé město. Druhý den jsme strávili návštěvou ZOO a dalším shoppingem dárků domů. Večer následoval noční přelet do Pekingu.

Po krátkém spánku a snídani jsme odjeli na výlet na Velkou Čínskou Zeď. Fantastický zážitek z monumentální stavby. Při návratu do Pekingu jsme absolvovali ochutnávku speciálních čínských čajů - konečně uměl někdo anglicky a mohli jsme si popovídat a odtud nás autobus odvezl k Zakázanému

Městu, které jsme jen prolétli. Večer jsme společnou večerí zakončili celou výpravu na hotelové recepci, kde se místní snažili zprovoznit televizní přenos ze semifinále euro-ligy. Nepovedlo se, tak jsme vedli výborné řeči v čínštině s hlavním organizátorem celé akce - panem Mu. Po krátkém spánku následoval opět brzký přesun na letiště a přelet do Helsinek a do Prahy, kde jsme dosedli kolem devatenácté hodiny.

Za celých dvanáct dní v Číně se toho stalo spoustu. Ne všechno se dá popsat zde v článku, ne všechno by se mělo psát v tomto článku a ne všechno se do tohoto článku vejde :-).

Děkuji všem hráčům za vzornou reprezentaci klubu, všem lajkujícím děkuji za sledování na facebooku a snad budeme mít možnost něco podobného zažít ještě někdy znovu!
SOKOLÍ LET!

Baf

Kašpárek ve Slovinsku

Reprezentace SP na mezinárodním loutkářském festivalu

Členové loutkářského souboru Kašpárek Sokola Pražského s úspěchem reprezentovali Sokol Pražský a českou loutkářskou tradici na mezinárodním festivalu. Akce se uskutečnila 24. 3. 2018 ve Slovinské Sevnici u příležitosti Mezinárodního dne loutek (World Puppet Day). V rámci výjezdu soubor uskutečnil tři představení v místních kulturních domech a na hradě Sevnica.

Pro zahraniční publikum připravil soubor inscenaci na motivy a hudbu opery Rusalka Antonína Dvořáka. Úžasná emotivní Dvořákova hudba ve

spojení s loutkami ak. sochařky Evy Matoušové dětské publikum dokázala zaujmout. Divákům se líbily i ohňové efekty podle starých loutkářských postupů.

Vystoupení v kulturním domě v Sevnici pro 250 dětí z místních škol, které bylo doplněno i malou přednáškou o historii loutek v podání hostitele a organizátora festivalu Bernarda Pungerčiče ocenili diváci dlouhým potleskem.

Na festival dorazila také velvyslankyně České republiky ve Slovinsku, paní Věra Zemanová s doprovodem, která na zahájení festivalu přednesla projev hodnotící slibně se rozvíjející slovinsko-české kulturní vztahy.

Akce se vydařila a podle slov organizátorů patřila Rusalka k nejlepším inscenacím, které se zatím v rámci všech ročníků festivalu uskutečnily.

-šk-

EGERWEG

aneb kde začíná řeka Ohře

Naše rodná země má jedno zajímavé kouzlo – většina řek pramení na hranicích a teče „dovnitř“. Tyto vnitřní úseky má náš vodácký oddíl dobře probádané a často i propádlované (a někteří i proplavané). Horní úseky řek v kopcích a horách se již většinou jezdit nedají a tak jsme vymysleli náhradu. Co se nedá splout, to se musí dát alespoň sejít! A na základě této úvahy jsme již navštívili prameny většiny našich řek a prošli se kolem jejich krásných horních toků.

Jedna významná řeka nám zatím v tomto počínání chyběla – Ohře! Tato řeka si docela drze pramení za našimi západními hranicemi v Německu. A ještě se jmenuje v tom jejich jazyce Eger. Takže na pramen této důležité řeky muselo jednou dojít – a to se stalo letos ve dnech 5. - 8. května, kdy 14 členů našeho sokolského oddílu vodácké turistiky sebralo své síly (resp. jejich zbytky) a vyrazilo na západ.

Tři bratři s vyhlídkou

Tok řeky Ohře od pramenů až k hranicím naší republiky jsme si rozdělili na 3 postupné části, které jsou součástí systému dálkových turistických cest značených jako EGERWEG. Pro ubytování na celou dobu se nám podařilo získat penzion na břehu jesenické přehrady jižně od Chebu. Celou dobu patřil jen nám. Dopředu turistů na start a odvoz z cíle jsme vykombinovali pomocí několika aut, které jsme vhodně rozmisťovali na potřebná místa.

První den, tj. v sobotu jsme vyrazili přímo na hlavní místo celé akce – k pramenům Ohře. Celá oblast kolem Ohře patří k chráněnému území a je protkána řadou turistických tras a cyklostezek. Hlavní pramen Ohře je v nadmořské výšce 752 m n. m. na severozápadním úbočí hory Schneeberg v přírodní rezervaci Smrčiny. Vlastní pramen se nachází v kruhové míse z 12 kamenů, na kterých jsou vytesána jména měst, kterými řeka protéká.

Na kamenné desce si turista může přečíst báseň o tom, jak Ohře spěchá k Labi a dále k moři. Dále jsme pokračovali k tzv. Starému prameni Ohře (Alte Egerquelle), který byl využíván při těžbě cínové rudy. Vytékající potok se jmenuje Zinnbach (Cínový potok) či Alte Eger (Stará Ohře).

Protože jsme cestou nepotkávali mnoho turistů, navštívili jsme alespoň 3 bratry (Drei Brüder), což jsou nádherné skalnaté přírodní útvary s možností vyhlídky z hlavy

Hlavní pramen Ohře

jednoho z bratrů. Potom již jen sestup krásnou lesní přírodou k jezeru u města Weissenstadt, kde jsme ukončili první etapu.

Podvečer jsme strávili krátkou prohlídkou památek Chebu – historické náměstí se známým Špalíčkem, a doplnění energetických zásob v místních restauracích.

To, že jsme oddíl opravdu tvrdě vycepovaný, se ukázalo v sobotu kolem půlnoci, kdy začaly některé dveře trošku vibrovat a skleničky na policích cinkat, což dělalo trochu rámus. Zdatný sokol bratr Jírka Kolář nás jen napomenul, abychom lépe dveře zavírali. Ovšem 30 km vzdálené epicentrum s maximy kolem 3,5 st. RichtEROVY stupnice si dělalo co chtělo, bez ohledu na pokyny našich sokolských vedoucích. Jen

Účastníci výstupu na vyhlídku na jednom z bratrů

někteří účastníci akce si říkali, že to pivo si asi neměli dávat, protože jak jste si určitě všimli, při zemětřesení strašně rychle klesá na pivě pěna. To pak už není ten

Řádné plánování je nezbytné...

pravý zážitek. Pro úplnost je ale nutno uvést, že takové drobnosti jako zemětřesení nemohly ohrozit přesné dodržování předem stanoveného programu vypracovaného naším „Ěgernáčelníkem“ (bratr Zdeněk Bubník).

Druhý den, tj. v neděli, zahrnula etapa úsek Ohře mezi městečky Rösrau a Marktleuthen. Na mnoha místech jsme se setkávali s tzv. hamry, které reprezentují historii kraje, tj. těžbu a zpracování kovových rud a jiných nerostů. Asi nejzajímavější částí této trasy byly historické, dnes již částečně zarostlé rybníčky, které také tvoří zápis lidské činnosti dokumentující způsob získávání rud a dále i postupný návrat přírody do těchto míst.

Nedělní podvečerní program byl určen k relaxaci ve vodních koupelích ve Františkových lázních a dále k prohlídce lázní se zaměřením na degustační aktivity – ochutnávka pramenů a prohlídka výroby oplatek doprovázená jejich střídou konzumací.

Pondělní etapa vedla údolím řeky ze Schwarzenhammeru do Neuhausu an der Eger. Ohře se zde již podobá opravdové řece využitelné pro vodáky. Dříve byla voda často odváděna kanály do hamrů, kde se využívala ke zpracování rud. Nyní se některé hamry změnilly na malé elektrárny a

voda, jež v těchto místech zbývá v řece, vytváří krásná romantická přírodní místa se zarostlými meandry. Kolem řeky vedou

skalnatým údolím turistické cesty a působivost těchto míst zvyšuje skutečnost, že v této chráněné oblasti nejsou kolem řeky žádné chaty ani jiné stavby. Na zpáteční

Místní truhla na vodácké potřeby

cestě k ubytovací základně jsme se zastavili na Zelené hoře poblíž Chebu, kde jsme z historické rozhledny, nazývané jako Bismarckova, prohlédli naše turistické trasy.

Úspěšné zvládnutí plánovaných tras našeho „Egeršlapu“ bylo potřeba zhodnotit při večerním zasedání na verandě naší ubytovny. Krása a hlavně úderná síla naší sokolské hudebně - pěvecké produkce se projevila jednak zvukovým ovládnutím Jesenické přehrady a jednak si místní zemětřesení při naší produkci ani nebrnklo.

Závěrečný, tj. čtvrtý den jsme se rozhodli věnovat přírodním a kulturním památkám v oblasti Chebska. Volba jednotlivých cílů

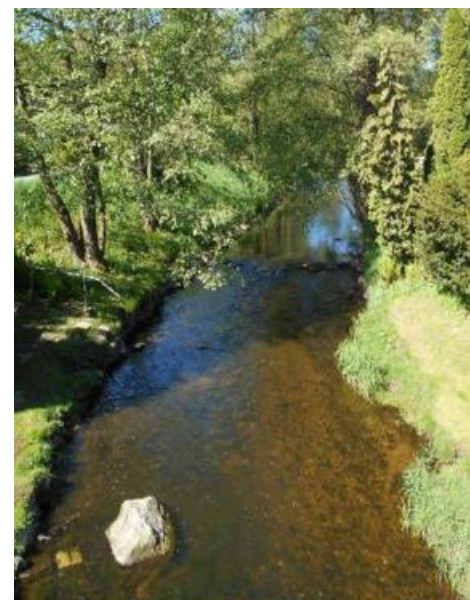
...stejně nezbytné je doplňování kalorií

byla samozřejmě vždy spojená s nějakým praktickým záměrem – např. potřeba bezpečného a elegantního uložení vodáckých potřeb nás přivedla do zámku

Bečov nad Teplou, kde jsme se chtěli nechat inspirovat místní truhlou nazývanou jako Relikviář sv. Maura. Bohužel délka našich pádel převyšuje rozměry truhly, takže se musíme rozhlédnout jinde.

Dalším atraktivním místem Chebska jsou místní přírodní parky, např. Národní přírodní památka Soos, kde z bahnitého dna unikají plyny v tzv. mofetách, které je možno hezky česky pojmenovat jako

„bubláky“. Letošní mimořádné sucho ovšem z bahnitých jezírek

Meandry řeky Ohře pod cestou

Příležitost k prohlédnutí tras z výšky Bismarckovy rozhledny

udělalo vyprahlé plochy. Přesto bratr Kolář obětavě odvezl vzorek bublající vody ve svém žaludku. Jak dlouho mu tam ta výživná voda vydržela a kudy ho opustila, nebylo ověřeno. Další velmi zajímavé zastávky v tzv. Chebské pánvi (Egerbecken) byly expozice bývalých dolů, kde se těžilo uhlí, kaolín, pískovec, vápenec a další materiály.

Velký počet zajímavých míst a vyzkoušené trasy na celém čtyřdenním výletu můžeme nabídnout jako inspiraci pro další turisty.

Zdeněk Bubník

Zdá se, jako by to s výkonností našich sokolů šlo nějak z kopce! A nebo do kopce?

Vzdělávatelský odbor Sokola Pražského

připomíná fotografickou soutěž na fotografie-vtipné obrázky ze sokolského prostředí. Termín odevzdání soutěžních snímků do 30. 9. 2018, obrázky v elektronické podobě pošlete na adresu vzdelavatele@sokolprazsky.cz s označením FOTOSOUTĚŽ

Ve třetím čtvrtletí roku 2018 se svých jubileí dožívají tyto sestry a bratři:

Vzhledem k předpisu označovanému GDPR, platnému v rámci EU, bohužel nesmíme uvádět úctyhodný dožitý věk ani datum jeho dosažení, pouze jmenný seznam jubilantů.

Vlasta Třešňáková
Řivnáč Václav

Milada Slavíčková

Jitka Pennigerová
Cainer Rudolf

Milada Kratochvílová
Jitka Frimlová
Miloš Faktor
Helena Lenočová
Božena Toušová

Jaroslav Smetáček
Ladislav Žilka

Alena Kolářová
Milena Řeřichová
Vladimír Krejčí

Naděžda Průšková
Jana Černá

Všem jubilantům přejeme zdraví a hodně příjemných zážitků v kolektivu Sokola Pražského.

Z kalendářů oddílů:

- 2. 6. - dětský den v loděnici (Všestrannost)
- 3. 6. - oblastní slet Hradec Králové
- 5. 6. - rodiče a děti v loděnici
- 9. 6. - oblastní slet Dobříš
- 12. 6. - vycházka Za historií Sokola na Olšanské hřbitovy
- 15. - 17. 6. - mezinárodní sletový turnaj v basketbalu
- 16. - 17. 6. - výcvik Vodrníčků střední Sázava (Vodácká Turistika)
- 17. 6. - oblastní slet Pečky
- 20. 6. - žákyně v loděnici (Všestrannost)
- 21. 6. - basketbalisté v loděnici (Basketbal)
- 1. - 6. 7. - Všesokolský slet 2018